

[Gudme.]

med og så trøste os med, at de forhold, vi har haft indtil nu, har været værre, for da har det været 6 pct. hele tiden lige fra forfaldsdagen, indtil betalingen skete.

Der kan blive et par detaljer i lovforslaget, vi bør drøfte i retsudvalget, næppe meget, og vi kan på forhånd tilsige ministeren vor støtte til lovforslagets gennemførelse.

Ruth Olsen: Selvfølgelig er det meget rimeligt, at morarenten ikke er fastlåst, men bevæger sig i takt med renteniveauet i øvrigt, og 2 pct. over diskontoen lyder ikke urimeligt, når man ser på renten for kassekredit f. eks. Når man fikserer morarenten alt for lavt, sker der vel også bare det, at fordringshaveren, der jo er den stærkeste part i det stykke, søger for at få en såkaldt modstående aftale, der fastsætter en højere strafrente, og dermed har vi så de anarkiske tilstande på området, som vi ser i dag. Men med en deklaratisk lov som købeloven kan man vel ikke forvente andet.

Muligheden for at opnå spekulationsgevinster ved at forhale betalingen af forpligtelsen — det gælder for øvrigt også forsikringssselskabernes udbetalinger af erstatninger — er jo heller ikke acceptabel, men lidt mere beskyttelse af de knap så spekulative skyldnere var nu alligevel ønskelig. Derfor kan jeg ikke rigtig acceptere, at man i lovforslaget ikke har medtaget morarentebetænkningens forslag om, dels at køberen udtrykkelig skal gøres opmærksom på renteforpligtelsen ved for sen betaling, dels at køber skal have en frist på 30 dage rentefrit, for det er jo kutyme allerede i dag de fleste steder. Jeg synes, at disse ting hænger logisk og nøje sammen med forhøjelsen af morarenten.

Al respekt for nordisk retsenhed, men hensynet hertil synes jeg ikke må bruges til at forringe eller forhale en nødvendig lovgivning her i landet. I øvrigt kan vi godt tilslutte os intentionen i lovforslaget.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen):

Jeg vil gerne takke samtlige ordførere for tilslutningen til det fremsatte lovforslag.

Hr. Erenbjerg nævnte rigtigt, at denne ændring af købeloven måske kan medføre, at nogle retssager kan spares, og jeg vil meget håbe, at han får ret deri.

Jeg takker hr. Thestrup for tilslutningen og for de bemærkninger, han gjorde med hensyn til renterne over for det offentlige. Nu finder de jo ikke udtryk i købeloven, men jeg er da helt klar over, at det er et problem, som vi nok også bør tage op. Når nu vi rører ved det almindelige renteniveau, er det ikke rimeligt, at staten og kommunerne med skal nøjes med ½ pct. månedlig, hvilket jo kun svarer til ca. 6 pct. om året.

Hr. Gudme betegnede lovforslaget som en lille reform, underforstået: med den store virkning — det minder næsten om en medicinreklame: „Den lille tablet med den store virkning“ — og gav tilslutning til rentesatsen. Han var glad for, at vi har fået renterne i forsikringsforhold med, men beklagede så — en beklagelse som jeg sådan set kan dele — ligesom fru Ruth Olsen, at det nordiske samarbejde medfører, at vi på andre områder må blive en smule forsinket. Nu drejer det sig jo om købeloven og dermed et af de første fællesnordiske lovanliggender. For Danmarks vedkommende går loven helt tilbage til, var det ikke 1906? Det var omkring århundredskiftet i hvert fald. Da blev den også lov i de to andre skandinaviske lande. Jeg husker ikke, hvornår Island har fået sin, men Finland har endnu ikke fået nogen. Vi er derfor lidt ømme over at lave nationale ændringer og vil meget gerne være med til at forhandle det på nordisk plan. Det er jo et særsyn, at vi allerede på så tidligt et tidspunkt fik en praktisk talt ensartet lovgivning på et meget væsentligt område og oven i købet en lov i en sådan form. Det er jo eksemplarisk, efterfølgelsesværdigt.

Det er også rigtigt, at vi ikke har mulighed for at få ændret på vekselrenten. Her